

Warszawa, 15 lipca 2016 r.

DP-IV-MJ-024-320/16

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 18. 07. 2016

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 21 czerwca 2016 r. (znak: GMS-WP-173-163/16) dotyczącego *rządowego projektu ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem,

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 392-31-17; fax: (+48) 022 392-31-20

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-295/16/PDO
DSA/7239 /16

Warszawa, 2016.07.18

Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Miśkiewicz,

W odpowiedzi na pismo z dnia 21.06.2016 r., znak: GMS-WP-173-163/16, dotyczące zaopiniowania projektu ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, w załączeniu przekazuję opinię Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa do przedłożonego projektu.

Z poważaniem

PREZES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

Leszek Bosek

Otrzymują:

- 1) adresat – 1 egz.,
- 2) a/a – 1 egz.

Opinia do projektu ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania *projektu ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich*, zauważa się, co następuje:

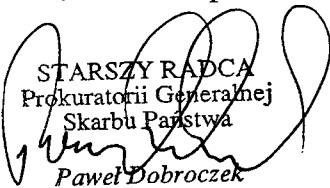
Celem projektowanej ustawy jest implementowanie do polskiego porządku prawnego postanowień *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa ADR) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, s. 63)* oraz dostosowanie przepisów krajowych do *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (rozporządzenie ODR) (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, s. 1)*. Wspomniane akty przewidują możliwość składania przez konsumentów wniosków o rozstrzygnięcie sporów z przedsiębiorcami do podmiotów zapewniających niezależne, bezstronne, szybkie i skuteczne rozwiązanie sporów na drodze alternatywnej w stosunku do postępowań sądowych. Tryb rozstrzygania sporów ma być atrakcyjny nie tylko dla konsumentów lecz także dla przedsiębiorców, gdyż ma umożliwić szybkie i tanie rozstrzygnięcie sprawy.

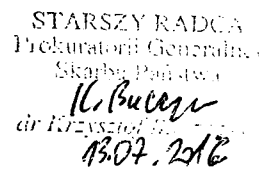
Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa aprobuje ogólne założenia projektowanej ustawy, zwraca uwagę na kwestie szczegółowe, które wzbudzają pewne wątpliwości:

1. Projektowana ustawa w odniesieniu do licznych warunków, które muszą być spełnione przez osoby fizyczne odpowiedzialne za podmiot prowadzący postępowania w zakresie autonomicznego rozwiązywania sporów konsumenckich (ADR) odsyła do postanowień regulaminu, czyli do procedur tego postępowania ustanowionych przez podmiot prowadzący takie postępowanie, który jest wpisany do Rejestru podmiotów uprawnionych do prowadzenia takich sporów. Wydaje się, że te kwestie powinny być uregulowane w projektowanej ustawie, gdyż zgodnie z art. 6 ust. 1 *dyrektywy ADR* obowiązek zapewnienia, by osoby fizyczne odpowiedzialne za ADR posiadały niezbędną wiedzę fachową i były niezależne i bezstronne, spoczywa na państwach członkowskich Unii Europejskiej. Tym samym zasadne wydaje się określenie w ustawie jednolitych kryteriów, które mają spełniać osoby prowadzące postępowania ADR. Ponadto wydaje się, iż w ustawie nie zaś w regulaminie należałoby określić kryteria uniemożliwiające sprawowanie funkcji orzeczniczej w postępowaniu ADR przez osoby, które rażąco naruszyły prawo przy wykonywaniu funkcji, zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, zapadły na choroby trwale uniemożliwiające wykonywanie zadań lub złożyły rezygnację (czyli analogicznie jak to określono np. w art. 16e ust. 3 *ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym* dodawanym przez art. 50 pkt 3 projektu). Natomiast jako niewystarczające wydaje się sformułowanie przepisu art. 24 ust. 1 pkt 4 projektu, zgodnie z którym podmiot uprawniony do prowadzenia postępowania ADR zapewnia aby osoby prowadzące postępowania działały w sposób niezależny i bezstronny, a w szczególności mogły zostać pozbawione pełnienia funkcji przed upływem kadencji wyłącznie na podstawie obiektywnych przesłanek. Minimalna długość kadencji tych osób oraz przesłanki pozbawienia pełnienia tej funkcji miałyby być określone w regulaminie podmiotu prowadzącego postępowanie ADR (art. 24 ust. 2 projektu).

Analogicznie to nie regulamin lecz ustawa powinna określać tak istotną kwestię, jak długość okresu, w którym strona postępowania miałaby zapewniony czas na podjęcie decyzji dotyczącej wyrażenia zgody na zaproponowane rozwiązania przez podmiot prowadzący postępowanie ADR lub zastosowanie się do niego (art. 14 ust. 3 projektu). Zwrócić należy uwagę na podstawową wadę proponowanych w projekcie rozwiązań, tj. na możliwość odmiennego regulowania istotnych kwestii dotyczących postępowania ADR w różnych regulaminach przyjętych przez podmioty prowadzące te postępowania, ze względu na nieokreślenie w ustawie lub w rozporządzeniu wydanym na jej podstawie wzoru takiego regulaminu.

2. Projektowana ustawa w sposób niespójny reguluje pewne kwestie, np.:
- 1) niektóre przepisy nie określają skutków nieuzupełnienia przez wnioskodawcę na wezwanie podmiotu prowadzącego postępowanie ADR wniosku o wszczęcie tego postępowania, w przypadku gdy wniosek taki nie zawiera wymaganych danych lub do którego nie został dołączony wymagane dokumenty (art. 9 ust. 6 projektu), podczas gdy inne przepisy ustanawiają w takiej sytuacji rygor pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia (art. 31c ust. 5 *ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 – Prawo energetyczne* dodawany przez art. 48 pkt 5 projektu);
 - 2) pewne przepisy projektu ustanawiają fakultatywne upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego wysokości progów finansowych wartości przedmiotu sporu, których przekroczenie uprawnia organ prowadzący postępowanie ADR do odmowy rozpatrzenia sporu (np. art. 16f pkt 4 dodawany do *ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym* przez art. 50 pkt 3 projektu), podczas gdy inne przepisy stanowią, że organ prowadzący postępowanie może odmówić rozpatrzenia sporu, w przypadku, gdy wartość przedmiotu sporu jest wyższa albo niższa od progów finansowych ustalonych w przepisach wykonawczych (np. art. 16c ust. 4 pkt 4 *ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym* dodawany przez art. 50 pkt 3 projektu). Mając na uwadze powyższe, delegacja do wydania aktu wykonawczego określającego te wartości progowe powinna mieć charakter obligatoryjny, zaś jej zakresem powinno być objęte również ustalenie wartości progu finansowego przedmiotu sporu, poniżej którego podmiot prowadzący postępowanie może odmówić jego rozpatrzenia;
 - 3) pewne uregulowania szczególne dotyczące trybu prowadzonego postępowania są określone w projektowanej ustawie (jak np. obowiązek spoczywający na podmiocie prowadzącym postępowanie do poinformowania stron o przyczynie rozpatrzenia sporu w terminie trzech tygodni od dnia otrzymania wniosku w sprawie wszczęcia postępowania ADR – vide: art. 11 projektu), zaś inne mają być uregulowane w regulaminie postępowania ADR wydanym przez podmiot je prowadzący, przy czym nie wskazano wytycznej do określenia w tym regulaminie takich kwestii jak np. w jakim terminie strona przeciwna postępowania będzie poinformowana o wpłynięciu wniosku o wszczęcie postępowania przeciwko niemu.
3. Projektowana ustawa nie zawiera istotnych regulacji prawnych, np.:
- 1) projektowany art. 14 ust. 2 nakłada na podmiot prowadzący postępowanie ADR obowiązek poinformowania stron np. o prawie wycofania się z postępowania na dowolnym jego etapie, możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej oraz możliwości niewyrażenia zgody na zaproponowane rozwiązanie. Co istotne, obowiązek ten dotyczy tylko sytuacji, w której podmiot prowadzący postępowanie ADR proponuje rozwiązanie sporu, czyli opisanej w art. 2 ust. 1 pkt 2 projektu. Analogiczne obowiązki nie będą jednak wymagane w odniesieniu do postępowania, w którym podmiot prowadzący postępowanie ADR rozstrzyga spór i narzuca stronom jego rozwiązanie (art. 2 ust. 1 pkt 3 projektu). Wydaje się, iż należałoby skorelować te przepisy;
 - 2) zgodnie z art. 17 ust. 1 projektu postępowanie ADR jest dla konsumentów nieodpłatne lecz regulamin tego postępowania może przewidywać pobieranie od konsumentów opłat, jeżeli ich łączna wartość nie utrudnia nadmiernie konsumentowi dostępu do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich. W tej sytuacji projektowanej regulacji można zarzucić nieokreśloność, ponieważ regulamin postępowania ADR będzie mógł nakładać obowiązek uiszczenia opłaty, której wysokość będzie mogła być ustalona w sposób niemal dowolny przez podmiot prowadzący to postępowanie. Nie jest jasne czy wysokość opłaty będzie określona kwotowo w odniesieniu do wszystkich osób, czy też np. kwota ta będzie uzależniona od wysokości dochodów konsumenta. Nie wskazano również przesłanek pobierania opłaty, czyli możliwości zastosowania wyjątku od generalnej zasady, którą jest nieodpłatność postępowania,
 - 3) w związku z postanowieniem art. 34 ust. 1 projektu, zgodnie z którym podmiot uprawniony do prowadzenia postępowań ADR jest obowiązany informować Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wszelkich zmianach danych będących podstawą wpisu do Rejestru podmiotów mogących prowadzić takie postępowania, powstaje wątpliwość czy również zmiany regulaminu postępowania ADR będą również przedkładane Prezesowi Urzędu.

STARSZY RADCA
Prokuratury Generalnej
Skarbu Państwa

Paweł Dobroczyński

STARSZY RADCA
Prokuratury Generalnej
Skarbu Państwa

Krzysztof B. Jędrzejko
13.07.2016